

[Bakholt]

iværksættes foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløsheden, er det som regel ikke ideer, det skorter på, men der kan være lang vej fra ideer, til der finder en realisering af ideerne sted. Der skal udformes konkrete forslag på baggrund af de ideer, der fremkommer. Enten det nu drejer sig om kursusvirksomhed eller etablering af flere lære- og praktikpladser, eller der er tale om større projekter, så skal der ske en udformning af de forskellige tilbud. Der må ofte føres forhandlinger med forskellige organisationer og institutioner for at få en afprøvning af de muligheder, der reelt er, før et projekt er egnet som beslutningsgrundlag. Der kan i mange tilfælde være tale om et stort forarbejde, hvis bestræbelserne for at få et projekt i gang skal lykkes.

For at vi kan få det bedst mulige ud af de få ressourcer, der er til rådighed, er det nødvendigt med en koordination og en samlet styring af de forskellige projekter. Mange af de iværksættede foranstaltninger, som iværksættes, griber ind i flere af de stående udvalgs områder i kommunerne. Derfor må det være en klar fordel at få de forskellige aktiviteter samlet under ét udvalg med den nødvendige sekretariatsbistand, sådan at man opnår en samlet målsætning omkring bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Det vil også kunne lette den koordination, der i nogle tilfælde vil være behov for imellem de enkelte kommuner og imellem kommunerne og amtskommunerne. Planernes udformning og udførelse kan bedst foregå, hvor et særligt udvalg og et særligt personale er tillagt én opgave som hovedopgave, og dermed vil informationen til befolkningen om de initiativer, der tages på forskellige områder, også bedst kunne iværksættes.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er rigtigt, som hr. Bakholt påpeger, at kommunernes beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kan berøre flere udvalg i kommunerne, og at der derfor kan opstå et behov for en koordination og styring af kommunernes bestræbelser på dette område.

I forbindelse med lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner har man søgt at undgå opbygning af en centraliseret styring; dette gælder såvel anvendelsen af de

afsatte midler som den politiske og administrative organisation i kommunerne.

Som det fremgik af bemærkningerne til lovforslaget om de ekstraordinære beskæftigelsesforanstaltninger, ville arbejdsministeren nedsætte et rådgivende organ med repræsentanter for kommuner, amtskommuner og implicerede ministerier, der bl. a. vil få til opgave at vurdere behovet for justeringer og for almindelig samordning af aktiviteterne. Såfremt det skulle vise sig, at de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommunerne giver anledning til koordinationsproblemer, vil disse i givet fald kunne drøftes i dette forum.

Med hensyn til koordineringen i den enkelte kommune kan jeg oplyse, at den kommunale styrelseslov som mulige koordinationsområder foreskriver, at borgmesteren kan sammenkalde medlemmer af to eller flere udvalg til en samlet drøftelse af foreliggende sager af fælles interesse. Det er endvidere foreskrevet i de kommunale styrelsesvedtægter, at udvalg, der agter at foretage dispositioner, der direkte berører et andet udvalgs område, inden iværksættelsen skal forhandle med dette udvalg. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen, som anført af hr. Bakholt i begrundelsen for det stillede spørgsmål, i henhold til § 17, stk. 4, kan nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalg eller de stående udvalg. Herudover vil jeg gerne pointere, at koordination og styring er velkendte fænomener i den kommunale forvaltning som nødvendige forudsætninger for kommunernes hele virke.

En effektiv koordination og styring af det, som hr. Bakholt var inde på, kan tænkes foretaget på andre måder end nævnt i den kommunale styrelseslov. At nedsætte et § 17, stk. 4-udvalg vil formentlig i visse kommunale forvaltninger være en effektiv løsning, mens et sådant udvalg i andre kommunale forvaltninger kan være en lidet hensigtsmæssig og tungt arbejdende løsning. Jeg mener derfor, at det nok er mest formålstjenligt at overlade, og måske ikke i første omgang henstille, til kommunalbestyrelsen selv at tilrettelægge, hvorledes den ud fra lokale hensyn vil søge at koordinere og styre de foranstaltninger, der skal sættes i gang over for ungdomsarbejdsløsheden.